

ÎNVIERE

De-o vreme, de vremi și de încă jumate
Răsună prin suflet ecouri de moarte
Și vânturi aprinse speranțe deșarte
In scrum le sfarâmă și-s tot mai departe...

Și-i lumea mai tristă și plină de șoapte
Din tainice neguri de patimi răscoapte
Și-i sufletul gol de lumina din carte
Când zbor de lumină tunelul răzbate...

.....

Ce-i omul în lumile lumilor moarte
O lacrimă praful de hău îl desparte
Și viața din viața cea fără de moarte
Al inimii gol în clipită-l străbate...

La capăt de drum spre lumina aparte
În ziua dintâi înger piatra împarte
Și crapă de ziuă al trâmbitei Paște
Mormintele-s toate golite de moaște...

Și-i rouă pe ochii femeii în noapte
Și lacrimi albe se scutură-n șoapte
- Marie! - Rabuni! - O, nu Mă desparte
La Tatăl iubirea urcând miazănoapte...

Dar spune-le fraților Mei că din toate
Ramâne-Învierea cea fără de moarte
Când Duhul coboară din slăvi preacurate
Lumină curând Galilea prin sate...